

Ha én superhős lennék...

- Ha én egy superhős lennék, mindennap a segítségedre sietnék. Ha kedvenc játékom elromlana, bármikor megjavítanám azt. Számomra az a fő, hogy láthassam a gyönyörű arcodon a szikrázó mosolyt. Ha superhős lennék, megmenténélek minden veszélytől és fenyegető bajoktól. Minden reggel azon munkálkodnék, hogy senki ne kerülhessen közeledbe, kinek rossz a szándéka. Elüldözném a gonosz sárkányt, és a csúf boszorkányt. Nem ismernék sose lehetetlent, és nem lenne előtted veszély. A legsűrűbb ösvényeken át vezetnélek téged mindhalálig, és minden szembe jövő ellenséggel leszámolnék, majd pedig a nap végén megünnepelnénk minden percet, amit együtt tölthetünk.

De akár a végtelen tengereken keresztül is áthajózhatnánk, én tengeribetegségemnek ellentmondva megküzdénék bármely víziszörnyrel. Vagy, ha az arany sivatagba lenne kedved menni, kezemet nyújtanám és elvezetnélek téged oda, és a tündöklő homokdűnénkben gyönyörködnék, miközben az aranyló nap megsüti a lágy szellőben lobogó hajad. És közben csak annyit mondanék magamban, hogy minden megpróbáltatás megérte érted. A Földön, kerek-e világon és azon túl is mindenkoron, mindig az első leszel számomra. A végtelen űr, mi körbe vesz minket, sem foglalja magába szeretetem feléd.

Akár a Neptunusz, gyönyörű kék szemeid mindig elragadtatnak engem és valami ismerős csillogást sejtetnek. Mint az élénk napsugár, a hajad mindig elkápráztat és emlékeket idéz fel bennem. Arcodnál szebbet, és pontosabbat egy festő sem tud megfesteni. Minden festménynek te vagy a legékesebb ecsetvonása, és minden zenének te vagy legszebb dallama, mikor hozzám szólsz alatta. S én e dal nélkül nem élek igazán, sőt tán nem is élek egyáltalán. Az étel, mit az asztalra teszek is akkor ízletes csak, mikor megoszthatom azt veled. Az illatok, melyeket nap, mint nap érzek is csak akkor igazán kellemesek, mikor a tiédet is körülöttem érzem. Az élet attól valóban élet a számomra, hogy betöltöd a szívem is vele.

-

A kislány a könnybe borult szemeivel felnézett édesapjára és szipogva mondta:

- Apa hiszen te már most superhős vagy, nem kell azzá válnod hiszen ... már az vagy! Minden egyes nap ott vagy mellettem, és nem hagysz cserben sosem. Pontosan úgy, ahogy egy superhős is teszi.

Erre az édesapja így felelt: - Az anyukád pont ugyanígy szeretett téged annak idején. Ne legyenek kétségek benned. Mindketten szeretünk, míg én itt a Földön, ő ott a túlvilágon őrzi legszebb álmaid és terel a jó utak felé. Mindketten próbálunk a te hőseid lenni, de úgy érzem, hogy csak neki sikerült igazán...

A lány ekkor megfogta apja kezét, és halkán ezt súgta:

- Nálad jobb apát nem is kívánhatnék. Nem az a lényeg hogy tökéletesek legyünk, hanem az, hogy igyekezzünk minél jobban és törekedjünk a jóra. Szeretlek téged Apa!

Orsós Bálint